

AON DE KAOI

Dwaolend deur d'Antwerpse straoten
Komde list Schipperskwartier
Daor ij j' al gauw in de gaoten
Dazzier de wijk van plezier
G'oor een harmonika deuntjen
Waor a den dansurgel draoi:
Iedere zeeman zijn benen
Dansen en walsen en zwaoi'n

Refrein:

**Aon de Kaoi int Schipperskwartier
Stao d'n klein kaffeeken
Stuurman, kok, matroos, kapitein
Iedereen wil t'r zijn
A t'n urgel speel ...doe, doe, doe
Keu je d'r lekker dansen
Aon de Kaoi int Schipperskwartier
Ij j 't meest plezier**

Soms oorde in zo'n kaffeeken
Een oud- Babylonisch kabaol
Zeemannen uit alle landen
Spreken hun eige'ste taol
Maor de patroon en zijn vrouwken
Ooren het liefste de klank
Van zilveren dollars en guldens
Of van n'n simpele franc

Daor zijn d'r klanken en kleuren
Uit landen van wijd overzee
Daor zuchten en dromen de meiskes
'Zeeman, neem mij mee ou mee'
Doar oor 't artzeer vergeten
Bij 't gouden schuimende bier
Daor oor geliefd en geleejen
Daor is 't Schipperskwartier

MEN LIEF

Ik zag mijn lief zo gêre
'k was jong en ik had er geen geld
'k zou als matroos gaon vjêren
en men schip dat lag op het Scheld

'k em afscheid van eur genomen
in eur ogen blonk 'er een traon
'k zei "kind, 'k zal rijk terugkomen"
op de kaai is ze blijven staon

't was ne Noor op de wilde vaart
de reis die é lank geduurd
'k em al men geld gespaard
en eur menigen brief gestuurd

Santa Cruz, Tampico, Valparaiso
'k em alle havens bezocht
maor 'k zijn eur trouw gebleven
en alleen aon eur en'k gedocht

In Antwerpen terug aangekomen
Zijn k'ik aon de wal gegaon
mijne plunderzak meegenomen
en mijn goed kostuum aangedaon

daar stond ik dan veur eur deure
m'n zakken die zaten vol poen
'nen vent die kwam 't er noor veure
en diê vróeg "wa komde ier doen"

ook zij is naar voren gekomen
z'ad twêê kinderen aon eur zij
wa was ze knap mee eur zonen
en diên oudste die trok wat op mij

daar stond nu die vrouw van mijn leven
eur oogen vol stil verdriet
'k em eur geld en geschenke gegeven
maor spreken da kon ik eur nie

'k eb een stuk in m'n botten gezopen
'k zijn op de lappe gegaon
naor mijn schip zijn 'ik terug gekropen
en hier is mijn liedjen gedaon

ANKERLIED

A is het Anker daddis ier gelost
B is ons Bootjen, van 't slepen verlost
C de Cognac in de koffie gedaon
En D is den Duvel die addons vandaog bij za' staon.....

E is den Emma doar kwam 't terecht
F is dit Feestjen daddis 'ier nie slecht
G is 't gangboord, het voetpad der boot
En H is de Honte, de Schelde, dien eel diepen sloot.....

I wast Idee en dan gao det vanzelf
J is het Jaortal tweeduzend en elf/2011
K daddis Kappie den Sleper Kaptein
en L is van Lutsende mensen van wie zou 't zijn.....(da d'anker..)

M de Maneuvers die an ooren gemaakt
N is de Nacht dammen vlot zijn geraakt
O de Ontbering op dien barren tocht
en P is de Paol waor at anker naor toe oor gebrocht...

Q is van Queetnie waor kommet vandaon?
R is het Roer waor da g'achter moe staon
S is de Saeftinghe, lamsoor en kraol
en T is den Teunis die tuft mee de stroom naar de Paol....

U is van Uren van afzien op zee
V is het Vjërwaoter, emmen straom mee?
W is de Wind uit het noorden kracht vijf/5
en X zijn de X-benen die agge daar zomaor van krijg....

Y zijn de Aiers mee juin en tomaot
Z is de Zeemeermin in vol ornaot
Mee vinnen, blond aor en nen eel groten stjert
Past zij op de boten de vissers en alles da vjèrt.....

A is het Anker das ier dus gelost
Z is de Zee van 't anker verlost
't Anker da lag in 't Saeftingher zand
Is nou bij Kaffee 't Verdro-ón-ken Land aangeland

HET GAT VAN FRANK

In vroeger jaren bij de Perk,
éél Klooster aon den dijk
Zwemmen, zonnen op het strand,
g'aoi weinig, maor was rijk
De recreatie krijt n'n 'boost',
mee golf en zeegaond jacht
Chalets en sjeike restaurants,
champagne in de nacht

Refrein:

**Héé Frank, ij je 't al g'oorn?
Daor is weer nen dijk deurgestoken
En Frank, 'ier vlak in de buurt
Is de Polder van Perk volgelopen
Da' deejen z'al eerder daorbij 't 'Ellegat
En strek staot den Hedwig vol waoter, dus nat
Héé Frank ij j 't al g'oorn ?
De Polder van Perk is nou open!**

Het veer Perkpolder - Kruiningen
was wijd en zijd bekend
G'oorde op de raodio:
'Het veer is weer gestremd'
Deur dichte mist of zwaore storm,
soldaoten zijn gestrand
Het leger raokt totaol ontwricht,
paniek in 'eel het land

'Ulst krijg ter wéér een kaaiken bij,
den teller stao op vier
Kende Walsoorden en de Paol ?
De Bierkaoi ... wel vol wier
Strek nog een kaoi voor zeilend volk,
jao, 'Ulst gao maritiem
Wij emmen B. en W. van 'Ulst,
al zeilende gezien

Tot slot al van dit vrolijk lied,
blijft toch nog één hamvraag
'Oe eet n'n polder die sinds kort
toch ónder waoter staot?
Ambras die et da opgelost
En von al rap nen naam
De polder zal als 'Gat van Frank'
in de Annaolen gaon

DE MEULEN (van Groenendijk)

'K rai over Usdijk, ja nou ist niemer wijt,
de meulen, zwart mee rood, die zie'k al staon
Hoe lang is 't gelêên, hoe vlug gaot den tijd
ge snapt niet da ge ierzo weg kost gaon

Refrein:

**De dag is voorbij, d'n avond breekt aon,
De wolken en de lucht kleuren rood
Het ôôr langzaam stil, voorjaarsavond april,
De wieken van de meulen, trots en oog**

De meulenberg, vroeger onnoemelijk ôôg,
oe dikwijls zijmen daarvan weggejaogd
Daor achter staon vraaien, wie eddet nie gedaon,
en krassen in de balken eure naam

De mulder aon 't werken, êel fier op zijn stiel,
aondchtig: van waar komt de wind?
en wij dan, eel grôôtsig, staon draoien aan 't wiel,
wat is 't er nog schôôner voor een kind.

Toen was ik nog klein, nou zijn 'k ier alleen
maor blai dat de meulen der nog staot
Voordank wir vertrek, even terug naor die plek,
naor den meulen, aon't ende van de straot.

Wir over Usdijk rai 'k trug naor mijn uis
een kriebelig gevoel en 'k in mijn maog.
Oe lank zalt nog duren voordank ier wir zijn.
Zienk de meulen nog trug dat is de vraog

TANTE JAONE

Zeeuwen meugen zuinig wezen, das een goeie eigenschap
Mee zijn drieen kranten lezen, veel doen mee weinig is toch knap
Neem bijvoorbeeld tante jaone, die is wel een beetjen té
Alles wa d'n ander weggooi', da vergaer en bewaor ze

Enveloppen, boodschapbriefkes, liggen onder 't taofelkleed
Soms wel zes over makaore want een pan die is soms 'eet
Ouwe kranten op de stoelen, aon een broek zit soms wa slik
En in alle oeken, gaotjes, duzend bussekes van blik

Bidprentjes en ansichtkaorten, achttien klokken aon de muur
Poppekes uit alle landen, vergeelde prenten mee natuur
Prullen, vaoskes, dozen knoppen, en z''e d'ook nog een miljoen
Bier – en melkflessedoppen, zonde om ze weg te doen

Daor staon opgezette beesten, sigarrebandjes uit 'jaor nul
Touwen, kraolen, 'ele slingers, ja, das echt geen flauwekul
Zeven radio's, énen speel 't 'r, en de rest kan naor het stort
Maar dat is voor de onderdelen, addet weer is oorlog wordt

Ouwe kleren esse vrachten, agge die naor Polen dee
Koste Oost Europa aonkleeën, tot aon d' Oekraine éé
Jao zo kan 'k nog uren deurgaon, lacht 't 'r nie'om, dat is slecht
Want den tijd kan wellis omslaon, dan keuj 'alt bij jaone t'recht

DEN TANDEM

Papa lig op zijn bedde, meer dood as dattij leeft
t is al een week of drie, dattij van de kossen beeft
eel 't uis stao d overénde eel 't uis stao d'overoop
wat eel die aordige ziekte kom voort al van dien koop
papa é sjuust lik iedereen ook in de mode willen zijn
ij é de winkels in de stad al afgezocht
ij e gezocht en ook gevonden
wat dat ij eigenlijk most én
ij e nen tandemken gekocht

refrein:

**papa die é nen tandem, wel kijk dat is zo goed
mama die zit van achteren omdat ze dan nie trappen moet
papa die zit te zweten al in zijn korte broek
mama vindt van nen tandem dagger nooit nie moeg op oor**

papa die ging gaon raaien al voor den eesten keer
mama die zat te zaogen over alles en het weer
ah Frans gij keu nie trappen we gaommen achteruit
ge zij dál tenden aosem en we zijn de straat ier nog nie uit
papa die traptén as nen zot in de volle zonneshijn
het zweet dat liep in stralen van zijn lijf
terwijl tij zo aant zweten was
vond mama dat het nie kost zijn
daddet nie een beetje werner was

na een paar uurkes raaien, de voorband die viel plat
en in het achterbandjen waster ieverast een gat
na veel gevloek en zweten de blaoren op zijn gat
der banden opgeblaozen en trug weer naar de stad
maor onderweg dan stond 'r daor
azju nen schonen dikke paol
en dienen sloeber wilde uit de weg nie gaon
mama die kwam mee 't tramke thuis
en papa die zat mee den brol hij kost ter mee te voete gaan

DE PREEK

De paster van een boerendurp
Dier moest nen schonen preek aflappen
't was sjuust nen groten jubilee
Hij zou de geuzen laten gaopen
Maar kijk, de preekstoel is ontsierd
Da kruisbeeld is eemaol versleten
Daor moet een nief voor in de plek
Da mocht de paster nie vergeten

Hij stak een kruis in zijnen zak
En ging tevreden naor de kerke
Hij ging maar eel op zijn gemak
De klokluider was nog aant werken
Maar kijk, daor komt hij onderweg
Van Dijk mee verse jerink tegen
van wie tij zomaar als present
nen vetten jerink è gekregen

de paster ettem dan maor gauw
in zijnen linkerzak gesteken
en zo trok hij dan naor de kerk
en viel daor dapper aan ut preken
fiefie, zijn ondjen was bij hem
die aoi dien jerink al geroken
hij sprong standvastig op zijn lijf
en lag te sleuren aan zijn rokken

de paster gaf tem daor ne stamp
omdat Fiefieken stil zou wezen
hij nam zijn evangelieboek
en hij begon luidop te lezen
'god sprak tot Vader Abraham
Om zijne glorie te vergoten
Gao weg, gij vuile, stinkenden ond
Of ge kreg nen trap onder ou kloten'

Daarna vervolg tij zijnen preek
En op t hoogtepunt van t spreken
Aoi tij mee overdreven moed
Zijn hand in de linkerzak gesteken
'de god verlosser van ons al
Zit in mijnen zak ier weggestoken
Ij aoi in plek al van het kruis
Den jerink in de lucht gestoken 3x

DE SCHONE GERMAINE

Germaine die aoi een kaffeeken
Daor liep ze in eur negligeecken
Ze was nogal erg op de mannen gesteld
Maor t meeste van al nog op ulder geld
Daor kwaomen daor veel rijke typen
Die achter Germaineke liepen
Toen stond 'r nen rijken vent voor de deur
Die liepter mee weg
En da wier zijn malheur

Refrein:

Want zij was de schone Germaine
Ge moet ze wel allemaol kennen
Ze was mee geen onderd mannen te temmen
Want t was een vreed geval

Ze kosten tesamen nie trouwen
Want hij aoi een kind en een vrouwe
Zo ging ter een schone familie kapot
De mensen die zeeën Ze zijn zeker zot
Toen kocht hij twee autombielen
Vol luxe en chroom op de wielen
Hij gaf eur een uis mee nen zwevenden vloer
En voor de rest was t "vive lamour"

Dienen rijken mens liet hem pluimen
En voor nen beetren tijd duimen
Zijn geld raakten op
Ij zat mee een strop
Maar zij zeg tis spijtig, ik ou der mee op
Zij wilde van hem niks meer weten
Ij è eur deur t venster gesmeten
Zo plat as een vijg lag ze daor in het slijk
Ze leefde nie meer, want zij was een lijk

En nou de moraal dames, heren
Daddis, iedereen kan t ier leren
Pakt nooit van ou leven een wijf voor eur lijf
Da lijf raakte kwijt en ge zit mee da wijf
't is beter van netjes te leven
Want anders ist schudden en beven
Snuit ulderen neus maor en droog dienen traon
Geef mij maor een pintjen want t lied is gedaan

SANTÉ, SANTÉ

'T was al in een stamcafé
mijnen nonkel Miele
mee zijne vriend Lewie
stingen te zoagen,
zeg riep nonkel Miele glad
Vannacht woare we zat
en get mij lelijk g'ad
get mij de stasie voor 500 Fr verkocht
woar edde't g'haald
en ik den stommen uil
'k eb et kontant betaald

refrein:

**Santé, Santé, Santé
Geef ons nog 'n tournee
voor mij en nonkel Miele
en voor gans 't café**

Nonkel Miele zei tevree
geef ons nog nen tournee
Mor kei mijn geld nie mee
das spijtig,
moar 'k verkoop en das serieus
mijn vrouwken 'kè geen keus
wa geefde mij veur heur
Ik, voor uw vrouwe zei Lewie
A niks vaneigen wa dogte nou
Allee jong niks riep toen Miele
z'is voor ou

Tamelijk boven zijn nat
en redelijk patat
ging onze nonkel zat naar buiten
buiten deed hij dan terstond
een sprong al in de lucht
en plofte op de grond
Ik riep wel nonkel wat is da
ge zijt gevallen op uw kas
en nonkel zee ik docht da'k
mee mijn fietske was

DE SIGARET

Ach luistert lieve mensen hoe wijt dat 'is geraakt
Nou ed onze regerink nen stap bekend gemaakt
nou gaan zulder al moeien mee onze sigaret
ze en daarover urenlang een boomken opgezet

Den eerste zei 't is zonde, vooral van dat schoon geld
Vijfendertig sigaren, tachtig sigarrekes welgeteld
Drieduuzend sigaretten dat smoren wij per kop
Wel te verstaan per jaar dus daar gaat wat geld aan op

Als ze 'r maar aon verdienen, zelfs als het hasjies was
dan oor het ongevaarlijk, sla dat maar in ouw kas
dus laot ons konsumeren, pakt nog een sigaret
en geef ons nog een pintjen, da mag nog van de wet

't vermindert de potentie, maar in elke reklam
is sjuust de strafste roker nou net nen echten man
ge zie ze o'vral angen, affiches klein en groot
een lekker sigaretsjen gao saomen mee schoon bloot

nen elen oop miljoenen verdien het rijk per jaor
dus stop nou nie met roken, strek zemmen de sigaor
benzine die oor dierder, wij levem veel te lank
de zurg nie te betaolen, een angslot op ouw tank

dus kijk nie naor die stikkers op ieder paksken sjek
en doe d'op tijd nen elen, nen elen diepen trek
want moej is lekker kakken, en elp geen medicijn
pak maor een zwaor sigaretsjen, dan loop t as nen trein.

RING, RING

We ringen, We ringen, we ringen de snip
De valk en de buizerd, den aos en de kip
We ringen de slobeend en lamsorenfant
Daorvan is t er maor eentje in 't Saeftingherland
 We ringen de koet en we ringen de kluut
 De rotgans, de buizerd, 't konijn en de fuut
We ringen de baordman, we ringen de kneu
Want ringeloren, we raaken 't nooit beu

Die beesten die krijgen het direkt benauwd
Omdat ze gaon dinken nou zijn we getrouwd,
 Maor wie is de bruigom? de bruid, is het die?
 We zijn uitgehuwelijkt, geen beest weet aon wie.'
Dan komt er 'ne vent aongeploeterd deur 't veld
Daddis gêenen trouwring, ge zij maor geteld
 Van 'ou zijn er acht en van 'ou zijn er tien
En van jou, vreemde veugel, è'k maor eentje gezien

Nou nog ouwen naam, en ook ouw adres
En blijf waor ge zijt, dat voorkomt nen boel stress
 Want anders klopt mèrren mijn telling niet meer
 De natuur in de war, en ik nog veel meer
Dan verlies ik mijn status, verlies ik mijn baon
moe'k tijgers gaan tellen hier heel wijt vandaon
 Blijf waor ge zijt zo nen ring is cultuur
Want de sta---tistiek gao d' alt' boven natuur

Diedom....

DE SCHÔNSTE

Dagge de schoonste zijt, da' za'k gelijk
Kom van de nacht, kom van de nacht,
kom maor naor mij

Kom dan rond middernacht, zo rond klok één.
Mijn vader slaapt, mijn moeder slaapt,
ik slaap alleen.

Tikt op mijn kamerdeur, dink aan de klink!
Mijn vader dinkt, mijn moeder dinkt:
dat is de wind.

En als 't weer merrend oor, dan kraait den haan,
dan is't weer tijd, den hoogsten tijd,
om op te staon.

Zachtjes mijn bed dan weer uit, dink aan de klink,
Mijn vader dinkt, mijn moeder dinkt:
dat is de wind.

Een ink'le maand nadien, kijk si een kind,
Mijn vader dinkt, mijn moeder dinkt:
Da's van de wind.

NAOJAOR

De zon is vanaovend oranje
Purper de lucht boven zee
Aon nen blauw donkeren eemel keu je
Een paor pinkende sterren al zien

Refrein:

**Mijn land, mijn land, dit is mijn land
M'n licht, m'n lucht mijn leven lank
Nen sliert mee mist kruipt deur de wai
stijgt op uit nen waotergank
Het is oktober, 't is november
Naojaors oogtepunt
Het is zo mooi en ook zo droevig
Da je 't nie begripen kunt**

Nen geur van juin 'angt er buiten
Een beetje zurig de lucht
Een kooi spreeuwen die trekt naor het zuiden
Daor kom rook uit ouwen mond a' je zucht

Het bladstille waoter weerspiegelt
nen kopboom tot een schoon schilderai
Geen torretje da' krinkelt of priegelt
Een koei staot te dampen in de wai

MOORDLIED KUITAART

't was negen mei negentien honderd drie
Dat 's morgens vroeg gelijk een donderslag
Het noodsein klonk dat 't wrede nieuws verspreidde
'drie mensen zijn vermoord van dezen nacht'
En inderdaad, te Kuitaart bij Terhole
Op een schoon hofstee had men binst de nacht
Een jonge vrouw, bazin en baas Frans Koole
Dit drietal schier vermoord en omgebracht

De zoon des huizes kwam rondom elf uren
(alzo verhaalt, of liegt hij het geval?)
Aan 's ouders huis waar men naar hem kwam vuren
Tot tweemaal toe, dan vlucht hij in den stal
Waar zijn schoonbroer Geluk lag in te slapen
Met elk een riek zij drongen binnen 't huis
Waar zij een schouwspel kwamen te betrappen
Waarvan ik huiver, sidder, beef en ijs

Zij vonden eerst den zoon zijn eigen vrouwe
Ter kamer uitgestrekt daar langs de vloer
In een plas bloed, o schriklijk om aanschouwen
Gans sprakeloos, schier dood zonder verroer
Uit d'andre kamer stegen er geruchten
En daar, daar was de wreedheid overgroot
Daar lagen d'ouders op hun bed te zuchten
En alle bei te spartlen met den dood

Twee moordgetuigen, kauters uit de ploegen
Vond men in huis en ook nog een op 't hof
Waarmee de monsters bovenarms sloegen
Doordat men ze besmeurd met bloed aantrof
Een onderzoek werd 's morgens aangespannen
En Salomon, de zoon werd ondervraagd
Hij had, zegde hij, wel zes of zeven mannen
Gezien die schietend hem hadden verjaagd

De meid werd door de wet ook aangesproken
Die voor den moord haar dienst verlaten had
En daags nadien daar weer was ingetrokken
Een Axeles, die reeds drie zoons bezat
Van naar de stad Parijs te gaan vertrekken
Zoohaast hij kon en 't nodig geld bezat
Hij wilde het niet langer niet meer rekken
Zij wacht op hem daar in d'Hulster stad

Ook heeft men reeds de punt van 't mes gevonden
Zegt men, dat rond de kruk der deure zat
Waar Koole sloop, daar was het hout geschonden
Dit moest men doen, eer men ze open had
Dan heeft men 't mes van Salomon genomen
En zie daaraf was ook het bovenst punt
Het paste op t mes, zover was men gekomen
Nu schijnt 't gerecht genoegzaam ondersteund

SARIE MARIJS

My Sarie Marijs is so ver van mijn hart
Maar 'k hoop haar weer te sien
Sy heb daar in die wijk
bij die mooi rivier gewoon
daar onder bij die groot rivier

gin **Refrein**

**O bring my trug naar die ou Transvaal
Daar waar my Sarie woon
Daar onder bij die mielies
By die groen doringboom
Daar woon my Sarie Marijs
Daar onder bij die mielies
By die groen doringboom
Daar woon my Sarie Marijs**

ik was so bang dat die kakies my sou vang
En ver ôôr die see wegstuur
Toe vlug ik naar die kant
Van die Uptingtonse sand
Daar onder langs die groot rivier

Verlossing heb gekom en die huistoekeer was daar
Trug naar die ou Transvaal
My lievelingspersoon
zal daar vast en zeker wees
Om mij met een kus te beloon.

HET LOZE VISSERTJE

Des winters als het regent,
Dan zijn de paadjes diep, ja diep,
Dan komt dat loze vissertje
Vissen al in dat riet, ja riet.

Refrein:

**Met zijnen rijfstok, met zijnen strijkstok,
Met zijnen lapzak, met zijnen knapzak,
Met zijnen lere, van dirre domme dere,
Met zijne lere laarsjes aan**

Dat loze molenarinnetje
Ging in haar deurtje staan, ja staan,
Omdat dat aardig vissertje
Voorbij haar heen zou gaan, ja gaan.

"Wat heb ik u misdreven,
Wat heb ik u misdaan, ja daan,
Omdat ik niet met vrede
Voorbij uw deur mag gaan, ja gaan"

"Gij hebt mij niets misdreven,
Gij hebt mij niets misdaan, ja daan.
Maar gij moet mij driemaal zoenen,
Voor gij van hier mag gaan, ja gaan."

WALTER

Walter was heel tener toen hij op de wereld kwam
bestond praktisch enkel uit wat benen
wat roos-blauw rimpelig vel en een veel te grote kop
z'n moeder durfde hem bijna niet spenen.

Maar na veel nachten zonder slaap, veel zorgen en geduld
werd Walter al wat sterker en met zeven
was hij 'n doodgewone knaap, een beetje bleek misschien
met vooruitzicht op een onopvallend leven.

Walter zat soms urenlang in het kippenhok,
of soms op de knieën van zijn vader
die zong in falset: Zalig zijn de zuiveren van hart
ze zullen tot de Heer worden verzameld !

Z'n vader, hoogstwaarschijnlijk zelf een zuivere van hart
werd enkele jaren later ook verzameld
hij deed net een uitval naar een zilveruitje op het bord
het was gewoon maar een breuk van de hartader.

Walters oom vond hem een baantje bij de Brabantbank
hij deed z'n paperassenwerk voorbeeldig
de directeur zei van 'm: Walter is een flinke kracht
maar om het ver te schoppen wat te melig !

Z'n vrienden schimpten: heb jij wel eens ooit een vrouw gehad ?
hij glimlachte onzeker en verlegen;
Kom zaterdag na achten maar met ons mee naar de stad
hij zei niet ja en sprak ze ook niet tegen.

Op zaterdag, na achten, klom Walter reeds in bed
terwijl het buiten naar jasmijnen geurde
hij regelde zijn wekker, sloeg de bijbel op en las
wat indertijd met Habakuk gebeurde.

Toen nam de Brabantbank een nieuwe hulpboekhouder aan
Saskia was mooi en heel gewillig,
Ze had vreemde licht ogen , ze was jong, ze was niet dom
ze liet Walter helemaal niet onverschillig.

De eerste keer dat ie haar vroeg, zei Saskia: misschien
ze vond hem saaier dan 'n dooie goudvis
de tweede keer keek Saskia heel ernstig en zei ja
'n mens moet zich toch vestigen voor hij koud is ! 'n Anjer in z'n knoopsgat liep
Walter naar het werk
liep zachtjes fluitend door de straten,

de deur stond op 'n kier, hij trok zich eventjes terug
ze waren over Saskia aan 't praten.

Arme stomme Walter, zei de hoofdboekhouder traag,
je zou 'm best niet op ons feestje vragen
Jezus, Jezus, deed er een, wat heb ik in die laan
'n pret gehad met Saskia in m'n wagen.

Walter stond weer buiten, staarde in de zon
Heer, in wie moet ik nog geloven ?
Het zoemde in z'n schedel, het antwoord kwam terstond:
Bestemming is onbekend hierboven.

De mensen lachten toen hij zei: Heer, wat moet ik doen ?
Hij hoorde niets, hij leek wel in extase,
het antwoord kwam dit keer van de affiches aan de muur
z'n ogen lazen vaag: Houd goed uw Pasen !

Walter liet 'n advertentie plaatsen in de krant:
ik verklaar dat ik geen schulden zal betalen
die Saskia gemaakt heeft, daar ik het echtelijk dak
verlaten heb, getekend W. De Schraele.

Walter keerde nooit meer terug naar de Brabantbank
hij leerde eigenhandig kleiwerk draaien
z'n kleren stonken maar hij zei: De vogelen des velds
ze ploegen niet, ze zaaien noch ze maaien ...

Hij leeft nu van z'n beeldhouwwerk, maakt Saskia's van klei
ze lijken allemaal wel heel tevreden
'k Ben de Alfa en de Omega, bromt hij zacht in zichzelf
ik heb de sleutels van de toekomst en 't verleden.

GA MAAR ALVAST

Ga maar alvast, ik doe het licht wel uit
In de kamer en de gang
Ik loop nog efkes voor 't laatst naar buiten
Ben maar niet bang Ik blijf niet zolang
Alleen maar kijken waar de maan uithangt

Ik heb me niet veel laten zien, vandaag
Als ik er was, zag ik jou niet
We hebben weer een dag geleefd, vandaag
Maar meer ook niet En toch dit lied
Wat was ik zonder jou, ik weet het niet

Ik loop nog efkes naar beneden
Kijk of de fietsen binnenstaan
Kom dan naar boven, kom in bed gegleden
Tegen mij aan Van nou af aan kan de wereld
Voor mijn part naar de maan gaan...

Ga maar alvast ik doe het licht wel uit

Tekst/muziek G. van Maasakkers

LAOT MIJ....

Laot mij zingen waddank voel, laot mij voelen waddank zeg,
laot mij zeggen waddank wil, maor laot mij, laot mij even stil. 2x

Elke mèrrend valt de krant, mee n'n poef bij ons in uis.
Duzend zinnen, blaoren vol, nooit geen grapken of een grol.
Ze preberen weer te weten, wad of waor is of sjuust nie.
Maor of 't gelogen of echt waor is, mèrren stinkt die krant naor vis.

Laot mij zingen waddank voel, laot mij voelen waddank zeg,
laot mij zeggen waddank wil, maor laot mij, laot mij even stil. 2x

Staopels boeken, altmaor zoeken, naor da' d'eene schoone woord.
Mooie verskes, ook gedichten, maor da woord ij'j gij nooit g'oort.
Schrijf maor brieven, blijf vertellen, zoek maor naor da' d'eene woord.
Genen dichter kan 't ou zeggen, pas agget voelt, dan ij'j 't g'oort.

Laot mij zingen waddank voel, laot mij voelen waddank zeg,
laot mij zeggen waddank wil, maor laot mij, laot mij even stil.

Tekst en muziek: P.J. Scheerders